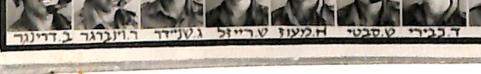
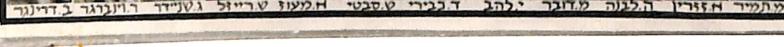

דזרס מפקדי טנקיים

טנק 1969

דצמבר

קורס קצינים לחילות אג"ם בсло-תש"ל מחזור נובמבר-1969

בית הספר לקצינים

אגרת פרידה

ל גון דוד כהן

עם סיימך את תפקידך כטייג'ר דראקם בחטיבת
ברצוני להביע הערכתי לפועלך במלוי תפקידך.

עבדתנו בלכימה, באמונות ובגבות מסגרות אינה מהקלות
אך לבטח חשת בחשיבות וחיוניות עמידתנו בסיני ובעbor
זה ראוי כל מאמץ שעשית.

בכל אשר תפנה, אם בתפקיד אחר בצה"ל, או כאזרח —
שלוחה לך ברכתי וברכת ה��יבת כולה.

תמרי דב, אל"מ
מפקד החטיבת

תאריך יול. ינ

קורס קציני שריון

אדר ב' - איד תש"ל

מחזור מרן - יוני 1970

סגן-א. ללבונט
סגן-ב. גבריאלי

לְדוֹד בָּהָן

עִם סַזֶּם תְּפִקִּידֵךְ

כְּסֻעָּפָה בְּגַדְדָּד

בִּיהּוֹקְרֶה

46 מִזְרָח

אַיִלָּה 71

הנני למצוין לשבח את: —

2053658 סרן כהן דוד יואל ז"ל

על גילוי אומץ-לב ודבקות במשימה.

להלן תיאור המעשה: —

סרן דוד יואל כהן ז"ל שוחרר משרות פעיל לצורך נסעה לחו"ל בשלהיות המדינה, אף-על-פי-כן חזר לשירות ויצא לקרב בראש מחלקת-טנקים. בליל 15 אוק' 1973 נע עם מחלكتו בראש הטור הפורץ, בצייר „לכסייקון — טרטור" עבר תעלת-סואץ. למרות המ丑ב הקשה שנקלע אליו הכוח, פיקד עליו בקור-ירוח ובתושים, עד לנפילתו בקרב.

במעשיו אלה גילתה סרן דוד יואל כהן ז"ל אומץ-לב ודבקות במשימה.

מרדכי גור, רב-אלוף
ראש המטה הכללי

תשורי תשל"ז
ספטמבר 1975

רַאשֵּׁת
הַמִּסְטָרֶה
הַכְּלָלִי
מִסְמִיךְ אֶת

נָהָן דָּוִד-יוֹאָל 2053658

לְמִצְמָצָה
בְּאַבְנָא
לְגַפְנֵךְ
לִישְׁרָאֵל

חיים ברילוב רב-אלוף
ರמצטב"ר

ניתן ביום
הסיגון תשי"ז
25 יוני 1975

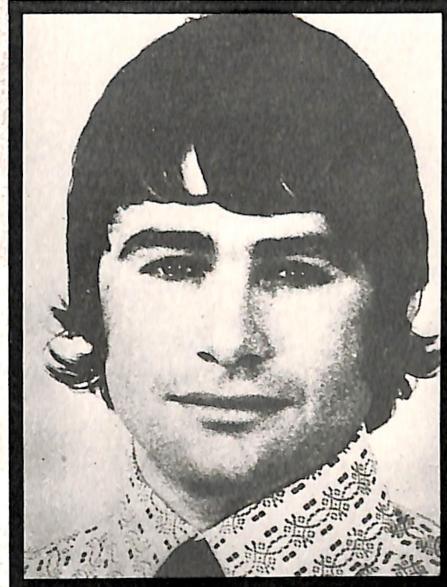
לודיק הוקנתה הזכות להיות מפקדו של הנק האמפיבי הראשון. בעת שירותו בקוו, הוא נתקל בחוליות קומנדו מצריות שמנתה שישה איש. נוכח הטווח הקצר שהפריד ביניהם נאלץ בלית ברירה לדרסם עם הנק. מזראות מתחז זועעה זה הותירו בו את חותם לתקופה ארוכה.

בתום שלושה חודשים בתפקיד מ"מ, מונה דודיק לדרגת סמ"פ. לאורך תקופה שרותו בקוו הקדמי של התעללה ונמנע משלחת בארץ או לב סיני, בהדרכה. לאמו המודאגת והתמייה סייפ דודיק, שהוא כבר לא משרת בביר-גגפה אלא ברפדים, והוא בתמיותה סבירה שזה מקום אחר. הוא נמנע מסיפורים על הקróבות והחוויות שעברו עליו. מרבית הסיפוררים בנושאים אלה נשמרו מפי מפקדיו ופקודיו ביום שחזרו משרות סדר. בתום שנותו הצבאי, החל ללמידה אוניברסיטאית בגיאורין בגב שבאר שבע, במגמת כלכלה. את השנה הראשונה סיים בהצטיינות ועבר לתל-אביב.

בחודש אוגוסט 1972 נישא לאשה את חני, בחרת לבו, אותה הכיר עוד בתקופת הלימודים בתיכון. חני שרתה כקצינת-סעד ונגעים באוגדה בה שרת דודיק. בני הזוג התגוררו בתל-אביב ולמדו באוניברסיטה. במקביל ללימודיו העסק דודיק בשירות הבטחון ונמנע ממספר על תפקידיו ומעשו מחמות חזיאותו של התפקיד. תוכניותיו לעתיד היו מגוונות. הוא שאף להגיע לתואר דוקטור בכללה, רצה להתגורר בארץ-ישראל ולהקים בה משפחה ענפה, תוך שירות בתפקידו בטחון. בפרק מלחתם יום הכיפורים שהה דודיק בדירתו בתל-אביב. מהורתהיים אמרה לה לצאת לפנס בשליחות בטחונית, אך כאשר פרצה המלחמה, לא חיכה שיקרה לו ובשעה 10.00 בוקר, פנה בדרכו למשרדי הקישור ולאחר מכן המשיך ליחידתו. ב-15 באוקטובר, בקרבת הפריצה בצומת לכסיון-טרטור, נפל דודיק. כשבועה וחודשים נכללו ברישימת הנעדרים. אשתו חני הייתה אותה עת בחודש הריאון להריאונה, ושמונה חודשים לאחר המלחמה נולדה בתם, שנקראה ע"ש בתו של דוד המלך.

דודיק היה רויש ביוטר, קנא ועקשן. הוא דבק בהתמדה בתפקידו וביעדים שיעיד לעצמו. הוא אהב מאד את הטבע וחייב צעלי חיים. הוא הושט עזורה לתלמידים נחשלים לא תמורה. דודיק ניחן בחוש הומו דק ביוטר, בו השתמש לעיתים קרובות ^{יען} מנת ליצור אוירה נוחה ולהטיל משמעת.

במלחמת ששת הימים התנדב לעבוד בבית החולים בארץ-ישראל. הימים ההם הטביעו את חותם על דודיק לתקופה ארוכה. השair אושה, חני, בת תמר, ההורים רחל ואלי ואח, נעם. הובא למנוחות עולמים בבית העלמין הצבאי בארץ-ישראל.

כהן דוד יואל

בן רחל ואליהו

נולד: כ"ב כסלו תש"י 13.12.1949

נפטר: י"ט תשרי תשל"ד 15.10.1973

— האב ילייד מרוקו והאם לידת פולין מניצולי השואה — הוריו אחד את השני בהכשרה בצרפת, בתחילת שנות 1947, אחורי שנתיים של פעילות ציונית והקמת ה�建ה במובידון וטיפול בעולים בעלייה ב'. עלו אראה בעלייה ד' ובמשך חמישה חודשים שבו בקיובץ שdotim. בחודש אוגוסט עברו לגור בתל-אביב, האב התגייס לצבא והאם לשירות לאומי. בחודש דצמבר נולד בנים הבכור בתל-אביב-יפו. בשנת 1952 נענו ההורם לקרי את מר דוד בז'גוריון, ראש הממשלה אז, לעבור מהעיר לכפר והתיישבו במושב תל-מי-אליעזר.

את לימודי היסודיים סיים דודיק בבית הספר "נווה מרחב" בפרדס חנה, כאן למד גם שנティים בבייה"ס התיכון האזרוי. מпродס חנה עברה המשפחה לאר-ישראל, בה סיים דודיק את חוק לימודיו בתיכון מקיף א'. בהגיע תור גיסו ביקש להתגייס לחיל השריון, בעקבות ידידותו חני, שהתגיסה באוטה העת. מסלול קידומו בחיל היה מהיר: טירונות; קורס מט"קים וקורס קצינים. כמפקד מחלקה שירת בקוו הקדמי בגזרה הצפונית של תעלת סואץ, ושותף במרבית קרבות התחשה. באחד המקדים עליה הנק של דודיק על מוקש ופרס שרשרת. הוא נשר תקו 48 שעות, נתון להפגזות בלתי פוסקות של תותחי האויב, וرك בשעות הלילה חולץ.